

избави православіе-то на Россіѣ отъ тоя еретикъ и злодѣецъ, кой-то за да може да си испълни по-лесно дадено-то на Іезуиты-ты общаніе, поставилъ на мѣсто-то му Рязанскыя Епископъ Игнатіа, родомъ Гръкъ и таенъ католикъ. Нѣ не было тѣмъ лесно нѣщо да ся въведе католишка-та вѣра въ Москвѣ; това ся показало отъ първыя още лѣтъ. Іезуити-ти настанили мнимъ-тѣхъ царицѣ Маринѣ, да ходи само за очи въ Русскы-ты черковы, и патриархъ-тѣхъ да ѣхъ причаства, — пакъ вътрѣ въ палаты-ты си да има костелъ и да испълнява напълно римскы-ты обряды тамъ; нѣ Казанскый митрополитъ Гермогенъ и Коломенскый епископъ Іосифъ поискали настоятелно, невѣста-та, като Русска вече царица, първъ да приеме православнѣ-тѣхъ вѣрѣ тѣржественно, или ако нѣ, не быва другояче да е царица, нити пакъ да ся заключи съ неѣхъ бракъ. Тогавъ Гермогенъ ся извадилъ изъ столицѣ-тѣхъ, нѣ смѣлыйъ му гласъ показалъ самозванцу, колко бдително си пазятъ Русскы-ти пастыри православнѣ-тѣхъ вѣрѣ, и колко трудно ѣе да му е да имъ подчини черковѣ-тѣхъ. При все това лѣжець-тѣхъ ся не оставялъ пакъ отъ намѣреніе-то си, и си живѣлъ повече-то тѣмъ, като да не е никакъ Русинъ. Музика-та и плясаніе-то въ двореца му не прѣставали, и явно ся смѣялъ на Руссы-ты, хвалящець все чюждо-то; манастири-ти избралъ; посты-ты не пазилъ; въ православны-ты храмовѣ не ходилъ, че даже — и прѣзъ праздници-ты. Нѣ скоро въорѣжилъ съ това си поведеніе сичкы-ты съсловія върху си, и станѣлъ жертвѣ на народныя гнѣвъ. Василій Ивановичъ Шуйскый избавилъ Россіѣ отъ него, и ся избралъ за царь, а намѣсто сваленныя лѣжепатрикъ Игнатіа ся провъзвелъ прочютый Казанскы митрополитъ Гермогенъ (1606—1612),

При това Іезуити-ти и при тѣхъзи си несполукѣ ся не оставили пакъ отъ свои-ты замысли. Тѣхъ намѣрили другъ человекъ, кой-то ся рѣшилъ да поеме роль-тѣхъ на непогынѣлыя още Лже-Димитрія. Новый тоя самозванецъ дошълъ въ Россіѣ, подкрѣпѣнъ отъ разбойническы-ты четы, Донскы-ты волентири и Поляшкы-ты шляхты. Още ся присѣдинили съ него и Литовскы-ты Конфедерати и велможи: Рожинскый князь, Гетманъ Санѣга и Лисовскый наѣздникъ (кесаджія — пиратъ). Сичкы тѣи ся опѣтили камъ разбѣрканѣ-тѣхъ столицѣ, и ся спрѣли въ Тушинъ — село 12 верста надалѣкъ отъ неѣхъ. Тамъ измѣнници-те велможи равнодушно ся отмѣтнѣли отъ царя си, и приминували камъ-то самозванца; а градища-та единъ по единъ ся прѣдавали на Лисовскый, и на другы-ты атаманы; малцина само останѣли вѣрни на Василія, у